

lige Møde og Sagsføreres Berettigelse. Iøvrigt skal jeg gjentage, at jeg for mit Bedkommende ikke i og for sig vilde have Noget imod at følge det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds i Henseende til at tilstede Sagsførere at møde over hele Landet som Fuldmægtige for Parterne, hvor disse have tilstrækkelig Grund til at ønske det, og jeg er just heller ikke en meget begejstret Tilhænger af Forslaget under Nr. 7, men jeg tror, at det er det Ærste, der borger for, at vi kunne faae denne Lov igjennem. Jeg hørte ganske vist, at det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds mente, at denne Lov ingen Betydning havde, og at man dog maatte gjøre meget betydeligt om paa den, naar vi fik den nye Retspleie — jeg veed ikke, om dette ogsaa er en Misforstaaelse — men jeg vil dog tillade mig at anbefale det ærede Thing at vedtage Loven. Jeg tror, at den i ikke saa ringe Grad vil have en Del af de Ulemper, der nu hæfte ved Forligsprøven.

Taubert: Dersom denne Lov skulde blive vedtagen i Overensstemmelse med Udvalgets Flertals Forslag, antager jeg, i Modsetning til det ærede Medlem, der nu satte sig, at den ikke forstjener at vedtages i sin Helhed, idet den i saa Fald ingenlunde vil forbedre, men forringe den nuværende Forligsinstitution. Det er den almindelige Mening, jeg tror at turde udtale om dette Forslag. Jeg sætter i det Hele ikke meget stor Pris paa Loven, men dersom Flertallets Forslag skulde gaa igjennem, anser jeg den for ligesom skadelig. Jeg tror, at det ærede Flertal og navnlig den meget ærede Ordfører, der jo er Ordfører for et Flertal i Flertallet, vil give mig Ret i, at Forligsinstitutionen ikke er indført hos os for at hindre Parterne i at komme til deres Ret, men som et Middel til at hjælpe den Part, der har Ret, til at komme til sin Ret. Det er ikke Die-medet med Forligsinstitutionen i Almindelighed at forebygge Proces, men jeg opfatter den, som sagt, som et Middel til at hjælpe en Part til lettere at komme til sin Ret, uden at han skal være nødsaget til at søge Rettens Vej, og naar jeg gaar ud derfra, kan jeg ikke se, det er rigtigt at besvære Forligsprøven med saa mange Midler, som stet er fra det ærede Flertals Side. Det er efter min Mening ikke engang rigtigt at besvære den med alle de Midler, hvormed den er besværet ved den oprindelige Forligslougvænning, men efter de her stillede Forslag vil den blive besværet endnu mere. Jeg veed ikke, hvorledes Prokuratorstanden var i 1795, da Forligsvæsenet blev indført her i Danmark. Maaſte lignede Prokuratorerne da mere de Thingstude, som Holberg taler om, end Nutidens Sagsførere, og i saa Tilfælde kan der vistnok i 1795 have været al mulig Marsag til at værne sig imod, at saadanne Sagsførere skulde møde for Parterne ved Forligskommissionen, idet deres Lyf-næsten, i Overensstemmelse med hvad man læser

i Holbergs Komedier, maatte være den at bringe Parterne sammen for at faae dem til at føre Proces i Stedet for at faae dem forligte. Jeg veed, som sagt, ikke, om Tilstanden var saaledes i 1795, men saa meget er aldeles vist, at den ikke er saaledes nu. Jeg beklager meget, at det ærede Mindretal indenfor Flertallet, som er gaaet paa Af-kord med Flertallet i Flertallet, og som har sluttet det meget lovpriſte Forlig indenfor Udvalget, hvorved alle de stillede Vædringsforslag ere fremkomne, har indgaaet dette Forlig med Opoffrelse af alle Interesser udenfor Kjøbenhavn. Man har faaet det, man vilde have for Kjøbenhavn, og man har da laadet det stryge, der laa udenfor Kjøbenhavn. Jeg anser ikke dette for nogen smuk Maade at indgaa Forlig paa. Jeg, som kender Forholdene i flere Dele af Landet, kan udtale, at jeg ikke vilde være nogen større Betænkelighed ved at give Sagsførere udenfor Kjøbenhavn Ret til at blive befuldmægtigede til at møde i Forligskommissionen, end ved at give Sagsførere i Kjøbenhavn Ret dertil. Jeg sætter Sagsførerne udenfor Kjøbenhavn lige saa høit som dem i Kjøbenhavn; det erklærer jeg aldeles bestemt, efter mit Kjendskab til ikke ganske faa af de Naagjældende i de forskjellige Egne af Landet. Hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds anførte, med Hensyn til at Befolkningen udenfor Kjøbenhavn er henvist til at faae sine Retstrætter paa kjendte i første Instants af Dommeren, hvis Hovedvirksomhed er optaget af mange Arter administrative Forretninger, forekommer mig slet ikke at have Noget at gjøre med Spørgsmaalet om personligt Møde eller Spørgsmaalet om Sagsførernes Møde; i den Henseende er der, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen) bemærkede, ikke nogen Forskiel paa Forholdet udenfor Kjøbenhavn og i Kjøbenhavn for alle de Sagers Bedkommende, som i Kjøbenhavn ikke skulle for en færegen Forligskommission, hvilket kun er Tilfælde med Sø- og Handelsretssager. Med Hensyn til Udvalgets Vædringsforslag vil jeg for det Første fraraade at stemme for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), og som gaa ud paa at ophæve en af de saa Forbedringer, der gjøres ved nærværende Lovforslag, idet det vil nøde Folk til at søge Forligskommissionen endog i Kontra- og Kontinuations-søgsmaal. Dernæst vil jeg fraraade at stemme for det under Nr. 3 til § 3 stillede Forslag, som gaar ud paa en tilsvarende Indskrænkning for Landets Bedkommende. Det vil yderligere forhale Sagernes Førelse i Tilfælde, hvor man allerede har været nødt til at gaa til Retten, og hvor det i Almindelighed forud kan siges, at man ikke kan undgaa Retssag. Det vil altsaa besværte liggyve Folk i at komme til deres Ret ad den Vej, til hvilken de i det givne Tilfælde ville være henviste. I samme Grad vil jeg fraraade, at det af hele